

Ένας μήνας στη Γερμανία μακριά από την οικογένεια

Της **ΣΑΜΙΡΑ ΚΑΡΙΜΙ**

Ο αποχωρισμός από την οικογένεια... Και μόνο το άκουσμα αυτής της λέξης, «αποχωρισμός», για μένα ήταν ένας εφιάλτης που μου προκαλούσε τρόμο. Τώρα, όμως, αυτός ο τρομακτικός εφιάλτης αποτελεί μία πραγματικότητα και μάλιστα πικρή. Ποτέ στη ζωή μου δεν είχε περάσει από το μυαλό να αποχωριστώ την οικογένειά μου, καθώς δεν υπήρχε λόγος. Όμως ήταν γραφτό να γίνει έτσι. Κανένας άνθρωπος και κανένα παιδί δεν θα ήταν ευτυχισμένο αν αναγκαζόταν να απομακρυνθεί από την οικογένειά του και τους αγαπημένους του. Όμως, τα προβλήματα και οι δυσκολίες της ζωής μας μάς αναγκάζουν.

Ο λόγος που με οδήγησε ως εκεί ήταν η προοπτική μιας καλύτερης και ήρεμης ζωής. Ήταν ένας πόθος που με οδήγησε να μεταναστεύσω και να εγκαταλείψω τα χώματα της πατρίδας μου. Για μένα, η πρώτη πικρή εμπειρία που είχα στη ζωή μου ήταν ο αποχωρισμός από τους φίλους μου, τους αγαπημένους μου και ό,τι με έδενε με το Ιράν. Όταν ήμουν με την οικογένειά μου, ήλπιζα ακόμη. Όμως αυτό το σκληρό πεπρωμένο έβαλε απόσταση ανάμεσα σε μένα και τα αγαπημένα μου πρόσωπα. Τώρα, είμαι αναγκασμένη να κουβαλάω όλα τα βάρη στις δικές μου πλάτες. Κάποιες φορές νιώθω τόσο μόνη και αδύναμη, που έχω την αίσθηση ότι δεν μπορώ πια να συνεχίσω αυτή τη ζωή. Αλλά όταν ξαναθυμάμαι για ποιο λόγο ήρθα εδώ, τότε λέω στον εαυτό μου ότι πρέπει να ξεπεράσω τα εμπόδια με θάρρος. Με την ελπίδα ότι μια μέρα θα ξαναδώ την οικογένειά μου και θα ζήσω μαζί τους με γαλήνη.

Ετσι, λοιπόν, εγώ και όλοι όσοι βρισκόμαστε μακριά από τις οικογένειές μας, ακολουθούμε με θάρρος την πορεία προς τα όνειρα και τις προσδοκίες μας. Ελπίζω να έρθει μια μέρα που δεν θα υπάρχει πια κανένας πρόσφυγας στον κόσμο.

Σε άγνωστα μονοπάτια της Γερμανίας

Η Σαμρά, από τις πρώτες συντάκτριες της εφημερίδας, συνεχίζει να γράφει από τη Γερμανία πλέον